

Nr 231.

Av herr **Strömberg**, *angående avlöningen för överinspektörer vid statens järnvägar.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 391 angående gemensamt lönesystem samt lönereglering för postverket m. fl. ämbetsverk äro överinspektörer vid Statens järnvägar hänfödda till 17:e lönegraden. Dessa befattningar, som till antalet äro tre, hava uppförts på ordinarie stat, den ena, överinspektören för säkerhetstjänsten (säkerhetsinspektören) från och med år 1917, och de övriga, överinspektörerna för maskin- och trafiktjänsten, från och med innevarande år. På skäl, som vid befattningarnas inrättande framhöllos och av statsmakterna godkändes (jmf. proposition nr 150 till 1918 års riksdag, sid. 35) hava desamma ansetts böra i lönehänseende inrangeras bland de till den s. k. byrådirektörsgruppen hörande tjänstemännen, och hava de på grund härav i alla övriga hänseenden såsom t. ex. i fråga om gradbeteckning likställts med byrådirektörer.

Kommunikationsverkens lönekommittés majoritet har emellertid, utan att någon som helst motivering härför förebragts, nedflyttat överinspektörerna till lönegraden närmast under byrådirektörerna eller till 17:e lönegraden, varigenom desamma skulle komma att kvarstå i samma lönegrad som sektionsföreståndarna av 1:a klass på linjen. En reservant inom kommittén har dock på anförda skäl (se sid. 318 i kommitténs betänkande) yrkat, att överinspektörerna skulle i enlighet med järnvägsstyrelsens förslag fortfarande likställas med byrådirektörerna och sålunda placeras i 18:e lönegraden.

De ifrågavarande överinspektörernas uppgift är att vara vederbörande byråchef behjälplig med den inspektion, som enligt gällande instruktion åligger byråchef i förhållande till distriktsmyndigheterna. Denna inspektion, som har till ändamål att tillse, att meddelade föreskrifter efterlevas samt att likformighet och samarbete äger rum mellan distriktsmyndigheterna vid fullgörande av deras olika åligganden beträffande trafikens skötsel, har efter hand som arbetsbördan vuxit blivit allt svårare för byråcheferna att persoligen medhinna. Det har därför blivit oundgängligen nödvändigt att komplettera byråcheferna med ifråga-

varande överinspektörer. Det är sålunda här fråga om en i förhållande till sektionsbefälet å linjen överordnad inspektion, vilket man också söker betona genom den för befattningarna valda titeln överinspektörer. Till följd av denna uppgift är verksamheten som överinspektör synnerligen ansvarsfull och maktpåliggande. Det ligger därför stor vikt på, att vid besättandet av dessa befattningar styrelsen har möjlighet att välja bland de bästa, som för uppgiften kunna komma ifråga, och torde dessa i regel vara att finna bland dem, som redan hunnit till graden som trafikinspektör eller maskiningenjör av 1:a klass. Det synes under sådana förhållanden nödvändigt, att överinspektörerna placeras något över nämnda tjänstemän i lönehänsende. I motsatt fall torde man ej kunna förvänta, att en sektionsföreståndare skall finnas villig att lämna sin jämförelsevis självständiga ställning för att påtaga sig den mera ansträngande tjänstgöringen som överinspektör.

Styrelsen skulle i sistnämnda fall tvingas att vid besättandet av överinspektörsbefattningarna välja bland dem, som hava mindre erfarenhet och lägre tjänsteställning än nämnda sektionsföreståndare, varigenom den från styrelsens sida utövade inspektionen givetvis skulle förlora i anseende och effektivitet. Enligt min uppfattning är man härmed inne på en oriktig väg och fara är, att en inspektion, utövad av dylika tjänstemän, icke skulle kunna göra åsyftad nytta. Även om överinspektörerna placeras i samma lönegrad som byrådirektörerna eller i 18:e lönegraden, blir skillnaden i lön mellan dem och nämnda sektionsföreståndare så pass ringa, att den ej torde utgöra någon fullgod ersättning för de större krav, som överinspektörsbefattningarna ställa på sina innehavare. Även om skillnaden i lönehänsende sålunda ej blir så stor som önskligt varit, är det emellertid av vikt, att överinspektörernas överordnade ställning i förhållande till sektionsbefälet framhäves genom deras hänförande till en högre lönegrad, liksom den redan nu framhäves genom deras gradbeteckning och benämning.

Med stöd av vad jag sålunda anfört får jag hemställa om sådan ändring i den vid Kungl. Maj:ts proposition nr 391 fogade tjänsteförteckningen,

att överinspektörer vid statens järnvägar måtte flyttas från 17:e till 18:e lönegraden.

Stockholm den 5 maj 1919.

O. M. Strömberg.